

२०७३ पौष ८ शुक्रबार २३-१२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- देह-अभिमानले तिमीलाई धेरै दुःखी बनाउँछ, त्यसैले देही-अभिमानी बन। देही-अभिमानी
बन्नाले नै पापहरूको बोझ समाप्त हुन्छ।”

प्रश्न:- सत्ययुगमा धनवानको पद कुन आधारमा प्राप्त हुन्छ?

उत्तर:- धनवान बन्छन् ज्ञानको धारणाको आधारमा। जसले जति ज्ञान धन धारणा गर्छ र दान गर्छ, त्यति उसले धनवानको पद पाउँछ, सदा धनी बन्छ। पढाइ पढ्नु र पढाउनु छ। बाँकी विश्व महाराजन बन्नको लागि धेरै रोयल सेवा गर्नु छ। सबै कमजोरीहरू निकालिदिनु छ। पूरा देही-अभिमानी बन्नु छ। बडो धैर्य र गम्भीरता पूर्वक बाबालाई याद गर्नु छ।

गीत:- धीरज धर मनुवा.....

ओम् शान्ति। यो कसले भन्यो? बाबाले भन्नुभयो बच्चाहरूलाई, धैर्य गर। सारा दुनियाँलाई भन्नु भएन। हुन त बच्चाहरू सबै हुन् तर सबै यहाँ बसेका त छैनन्। बच्चाहरूले नै थाहा छ- वास्तवमा यो दुनियाँ परिवर्तन भइरहेको छ। सुखधामको लागि हामीले पढिरहेका छौं अथवा श्रीमतमा चलिरहेका छौं। बच्चाहरूलाई धैर्य पनि दिनुहुन्छ। वास्तवमा सारा दुनियाँलाई गुप्त धैर्यता मिलिरहेको छ। तिमीले सम्झन्छौ- हामी सम्मुख सुन्छौं। सबैले त सुन्दैनन्। उहाँ बेहदका पिता हुनुहुन्छ, बेहदका दुःख हर्ता सुख कर्ता हुनुहुन्छ। दुःख हरेर सुखको बाटो बताउनु हुन्छ। तिमीलाई सुख हुँदा दुःखको नाम पनि हुन सक्दैन। सुखको दुनियाँलाई सत्ययुग दुःखको दुनियाँलाई कलियुग भनिन्छ। यो पनि बच्चाहरूले नै जान्दछन्। सत्ययुगमा सम्पूर्ण सुख हुन्छ, त्यो पनि १६ कला सम्पूर्ण। जसरी चन्द्रमा पनि १६ कला सम्पूर्ण हुन्छ, फेरि कला कम हुँदै-हुँदै ओं सीमा कति सानो घेरा मात्र रहन्छ। प्रायः अँध्यारो हुन्छ। १६ कला सम्पूर्ण भएकाले सम्पूर्ण सुख पनि हुन्छ। कलियुगमा छ १६ कला अपूर्ण, त्यसैले दुःख पनि हुन्छ। यो सारा दुनियाँलाई माया रूपी ग्रहण लाग्छ, त्यसैले अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीमा जुन देह-अभिमान छ, सबैभन्दा पहिले यसलाई छोड। यो देह-अभिमानले तिमीलाई धेरै दुःख दिन्छ। आत्म-अभिमानी रह्यौ भने बाबालाई पनि याद गर्न सक्छौ। देह-अभिमानमा रहनाले बाबालाई याद गर्न सकिँदैन। यो आधाकल्पको देह-अभिमान हो। यो अन्तिम जन्ममा देही-अभिमानी बन्नाले एक त पापको बोझ खतम हुन्छ र फेरि १६ कला सम्पूर्ण सतोप्रधान बन्छौ। धेरैले देह-अभिमानको कुरालाई पनि बुझ्दैनन्। मनुष्यलाई दुःखी गराउँछ नै देह अभिमानले। त्यसपछि छ अरू विकार। देही-अभिमानी बन्नाले यी सबै विकार छुट्दै जान्छन्। नत्र छुट्न मुस्किल हुन्छ। देह-अभिमानको अभ्यास पक्का भएकाले आफूलाई देही-अभिमानी (आत्मा) सम्झ्दैनन्। यसमा सबै विकारहरू दान दिनुपर्छ। सबैभन्दा पहिले देह-अभिमानलाई छोड्नु छ। काम, क्रोध आदि सबै पछि आउँछन्। तिमी पिता उहाँ हुनुहुन्छ। तर देह-अभिमानको कारणले लौकिक पितालाई नै पिता सम्झ्दै आएका छौ। अब मुख्य कुरा हो- हामी पावन कसरी बन्ने? पतित दुनियाँमा छन् नै सबै पत्ति, पावन कोही हुन सक्दैनन्। एक बाबाले नै सबैलाई पावन बनाएर खुशी-खुशीसँग वापस लैजानुहुन्छ।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई त योगको चिन्तन लागेको छ। जीवन छँदै मर्नु छ। देह-अभिमान तोड्नु मतलब मर्नु। हामी आत्माले बाबाको याद गरेर पतितबाट पावन बनेौं। यो पावन बन्ने युक्ति बाबाले नै

२०७३ पौष ८ शुक्रबार २३-१२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सम्झाउनु भएको थियो। अहिले फेरि सम्झाइरहनु भएको छ। कल्प-कल्प फेरि पनि सम्झाउनुहुन्छ। दुनियाँ भरिमा अरू कोहीले पनि सम्झाउन सक्दैन। मूल कुरा हो शिवलाई याद गर्ने। त्यो पनि जब यहाँ आएर बी.के. द्वारा सुन्छन्, किनकि हजुरबुवाको वर्सा मिल्नु छ। त्यसैले यी बाबा अवश्य चाहिन्छ, जसद्वारा प्राप्त होस्। निर्देशन त अवश्य लिनु छ, साकारद्वारा। धेरै बच्चाहरू छन्, जसले सम्झन्छन्— हामी शिवबाबासँग योग लगाऔं, ब्रह्मालाई छोड्दिऊं। तर शिवबाबाबाट सुन्ने कसरी? भन्छन्— हाम्रो ब्रह्माबाबासँग कुनै सम्बन्ध छैन। ठीक छ, तिमीले आफूलाई आत्मा सम्झ र शिवबाबालाई याद गर। घर गएर बस। तर यो जुन ज्ञान मिल्छ सृष्टि चक्रको, त्यो कसरी सुन्छौ? यो जाने विना केवल याद मात्रै कसरी गर्न सक्छौ। ज्ञान त यिनीद्वारा नै लिनु पर्छ नि। फेरि कहिल्यै ज्ञान त मिल्न सक्दैन। दिनहुँ नयाँ-नयाँ कुरा बाबाद्वारा नै मिल्छ। ब्रह्मा र ब्रह्माकुमारीहरू विना कसरी जान्न सक्छौ? यो सबै सिक्न पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— जसले घर बसेर पुरुषार्थ गर्छन् कर्मातीत अवस्था पाउनको लागि, हुन सक्छ मुक्तिमा जान्छन्। जीवनमुक्तिमा जान सक्दैनन्। ज्ञान धन धारण गरेर, दान गर्छौ भने धनवान बन्छौ। नत्र सदाको लागि धनवान कसरी बन्छौ? मुरलीको पनि आधार अवश्य लिनु पर्छ। पढाइ (मुरली) त पढ्नु छ नि। यस्ता धेरै आउनेछन्, केवल लक्ष्य लिएर जानेछन्, मुक्तिमा। तिमीले सबै मनुष्य मात्रलाई सम्झाउँछौ— केवल बाबालाई याद गरौं भने सतोप्रधान पवित्र बन्छौ। फेरि जब ज्ञान धन लिन्छौ, तब सत्ययुगमा धनवान बन्नेछौ। नत्र मुक्तिमा गएर फेरि भक्तिमार्गको समयमा आएर भक्ति नै गर्नेछौं। कसैको कल्याण गर्न सक्दैनौं किनकि मनुष्यलाई देवता बन्नको लागि ज्ञान अवश्य चाहिन्छ। ज्ञान सुनेर फेरि सुनाउनु पनि छ। प्रदर्शनीमा हेर कति टाउको दुःखाउनु पर्छ। फेरि पनि कसैको बुद्धिमा बस्दैन। आत्मा कति सानो बिन्दु छ। हरेक आत्मालाई आ-आफ्नो पार्ट मिलेको छ। यो तिमीले अहिले बुझेका छौ। सबै मनुष्य पार्टधारी हुन्। यो बनिबनाउ खेल हो। पुरानो दुनियाँको विनाश पनि हुनु छ। गाइएको छ— राम गयो रावण गयो... जो पनि जानुपर्छ तर बच्चाहरूलाई दुःख हुन सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ— यो बनिबनाउ ड्रामा हो। सबैको विनाश त हुनु नै छ। राजा, रानी, साधु, सन्त सबै मर्छन् फेरि को बसेर उनको समाधि बनाउँछन्? यो त कसैको नाम चलाउनको लागि गर्छन्। यसबाट केही फाइदा छैन। न कुनै उसको आत्मालाई सुख मिल्छ। मनुष्यले भक्ति मार्गमा जे जति गर्छन्, सबै नबुझ्छिन्। अहिले बाबाले तिमीलाई कति समझदार बनाउनु भएको छ। घरी-घरी यी चित्रलाई आएर हेर्नुपर्छ। बाबाले हामीलाई पढाएर के बनाउँदै हुनुहुन्छ? तर कसैको भाग्यमा छैन भने यसलाई व्यवहारमा ल्याउँदैनन्। बाबाले धेरै कुरा सम्झाउनुहुन्छ, जसलाई व्यवहारमा ल्याउनु पर्छ। बाबाको बच्चा बनेर सेवा गर्न सक्दैनन्। बाबा त हुनुहुन्छ नै कल्याणकारी। कति बच्चाहरूले त धेरैको उल्टै अकल्याण गरिरहन्छन्। जसको केही भावना पनि हुन्छ यहाँको लागि, उनीहरूको भावना पनि उडाइदिन्छन्। यस्ता-यस्ता विकर्म पनि गर्छन्। भूतहरूको प्रवेशता हुन्छ नि त्यसैले गायन पनि छ— सद्गुरुको निन्दक रहन सक्दैन। यसमा बापदादा दुवै आउँछ। निराकारलाई त कसैले केही गर्न सक्दैन। उहाँलाई के भन्ने! त्यसो त भक्तिमार्गमा भन्दथे— भगवान्ले नै दुःख दिनुहुन्छ... त्यो पनि अज्ञानका कारण यस्तो सम्झन्छन्। अहिले त बच्चाहरूले बुझेका छन्— अज्ञानताले गर्दा बाबाको कति तिरस्कार गर्थ्यौं! यस्तो कोही पनि छैन, जसले तमोप्रधानलाई सतोप्रधान बनाओस्। अझै उल्टो मत दिन्छन्— परमात्मा

२०७३ पौष ८ शुक्रबार २३-१२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। मनुष्य कति अलमलमा पर्छन्। त्यसैले भन्छन्— ब्रह्माको तनमा परमात्मा कसरी आउन सक्नुहुन्छ? फेरि कसको तनमा आउने? कृष्णको तनमा आउने? त्यसोभए ब्रह्माकुमार, कुमारीहरू कसरी बन्ने? उनीहरू त फेरि दैवी कुमार, कुमारीहरू बन्छन्। ब्राह्मण त अवश्य ब्रह्माकुमार- कुमारीहरू हुन्छन्। ब्राह्मणहरू विना त बाबाले केही गर्न सक्नुहुन्न, त्यसैले यिनको चित्र त अवश्य हुनु पर्छ। यी ब्रह्मा पनि ब्राह्मण हुन। प्रजापिता ब्रह्मा त हुनुपर्छ यहाँ। दिन- प्रतिदिन ब्रह्माको साक्षात्कार घरे बसेर धेरैलाई भइरहन्छ। वृद्धि हुँदै जान्छ। जसको पार्ट छ दौडेर आउँछन्। धेरैले सम्झन्छन्— भगवान् कुनै रूपमा हुनुहुन्छ अवश्य। साक्षात्कार पनि परमपिता परमात्मा बाहेक कसैले गराउन सक्दैन। शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा नै स्थापना गर्नुहुन्छ। ज्ञान दिनुहुन्छ र ब्राह्मण धर्म पनि रच्नुहुन्छ। ब्राह्मणहरूको धर्म अवश्यहुनुपर्छ। उनी हुन् सबैभन्दा उच्च। प्रजापिता ब्रह्मा त धेरै उच्च हुन् नि। उनलाई भनिन्छ दोस्रो भगवान्। सूक्ष्मवतनमा अर्को कोही छैन। ब्रह्माद्वारा स्थापना हुन्छ, पुग्यो। ब्रह्मा फेरि देवता बन्छन्। ८४ जन्म पछि फेरि ब्रह्मा बन्छन्। ब्रह्मा, सरस्वती सो फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। ज्ञान-ज्ञानेश्वरी फेरि राज-राजेश्वरी बन्छन्। ब्रह्मा सो विष्णु, विष्णु सो ब्रह्मा कसरी बने? यो धेरै फस्टक्लास प्वाइन्ट हो, यसमा राम्रोसँग सम्झाउन सक्छौ। यो ज्ञान एक बाबाद्वारा मिल्छ। प्रदर्शनीमा राम्रोसँग सम्झाऊ— तपाईंहरू ब्रह्मामा किन अलमलिनुहुन्छ? यतिका सबै ब्राह्मण, ब्राह्मणीहरू छन्। पहिला जब कोही ब्राह्मण बन्छन् तब नै विष्णुपुरीका देवता बन्छन्। ब्रह्माको दिन, ब्रह्माको रात प्रसिद्ध छ नि। अहिले हो रात। यसरी चित्रको सामुने बसेर अभ्यास गर। जसलाई सेवा गर्नु छ, उसलाई सेवा सिवाए कुनै विचार आउँदैन। सेवामा एकदम दौडिरहन्छन्। बुद्धिमा ज्ञान आइरहोस्, राम्रोसँग झोली भरिएको हुन्छ, तब त उमंग आउँछ। सेवामा एकदम दौडिरहन्छन्। ज्ञान होस्, सम्झाउन नसकोस्— यो त हुन सक्दैन। त्यसोभए ज्ञान के को लागि लिइन्छ? लिएका छौ, त्यसैले दान गर्नु छ। दान गर्दैनौ, आफू समान बनाउन सक्दैनौ भने ब्राह्मण नै कसरी भयौ? तेस्रो दर्जाका भयौ। पहिलो दर्जाका ब्राह्मणहरूको धन्दा नै यही हो। बाबाले सधैं बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। सर्भिस र डिस-सर्भिस, यो बच्चाहरूबाटै हुन्छ। यदि सर्भिस गर्न सक्दैनन् भने अवश्य डिस-सर्भिस गर्छन्। राम्रा-राम्रा बच्चाहरूले जहाँ गए पनि अवश्य सेवा नै गर्छन्। जब ज्ञान सम्पन्न हुन्छ भने बच्चाहरूबाट भूल हुँदैन अनि त मालाका दाना बन्छन्। मुख्य हुन् ८ दाना। परीक्षा पनि धेरै ठूलो छ नि। ठूलो परीक्षामा सधैं थोरै पास हुन्छन्, किनकि सरकारले फेरि नोकरी दिनुपर्छ। बाबालाई पनि विश्वको मालिक बनाउनु पर्छ, त्यसैले थोरै मात्रै पास हुन्छन्। प्रजा त लाखौं हुन्छन्, त्यसैले बाबा सोध्नुहुन्छ— महाराजा बन्छौ वा प्रजामा साहुकार बन्छौ? अथवा गरिब बन्छौ? भन के बन्छौ? महाराजाहरूका पासमा दास-दासीहरू त धेरै हुन्छन्, जुन फेरि दाइजोमा पनि दिन्छन्। पुरुषार्थ गरेर राम्रो पद पाउनु पर्छ। यस्तो लायक बन्नु पर्छ, ताकि सबैले बोलाउन्। प्रायः धेरैलाई बोलाउँछन्। यो त जान्दछौ नि। बाँकी जसमा लक्षण हुँदैन, उसलाई त कहिल्यै कसैले बोलाउँदैन। तर स्वयंले कहाँ जानेका हुन्छन् र— म थर्डक्लास छु। कोही त सेवाधारी छन्, जहाँ पनि सेवाको लागि दौडिरहन्छन्। नोकरीको पनि ख्याल नगरी सेवामा दौडिरहन्छन्। कोही त नोकरी नभएर पनि सेवा गर्दैनन्, सोख हुँदैन। भाग्यमा छैन वा ग्रहचारी छ। सेवा त धेरै छ। मेहनत पनि लाग्छ। थाक्छन् पनि। सम्झाउँदा-सम्झाउँदा घाँटी पनि सुक्छ। त्यसो त थर्डक्लासवालाको पनि घाँटी

२०७३ पौष ८ शुक्रबार २३-१२-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन सुक्छ, यसको मतलब यो होइन- उनले धेरै राम्रो सेवा गरे। बाबाले जान्नुहुन्छ- राम्रो रोयल सेवा गर्नेवाला को को छन्? तर कतिमा कमजोरी पनि हुन्छन्। नाम-रूपमा फँस्छन् पनि। फेरि शिक्षा दिएर सुधारिन्छ। नाम-रूपमा कहिल्यै फँस्नु हुँदैन। देही-अभिमानी बन्नु छ। आत्मा सानो बिन्दु छ। बाबा पनि बिन्दु हुनुहुन्छ। आफूलाई सानो बिन्दु सम्झिएर बाबालाई याद गर्न धेरै मेहनत छ। मोटो रूपले त भनिदिन्छन्- शिवबाबा, मैले त हजुरलाई धेरै याद गर्छु। तर एक्युरेट बुद्धिमा याद रहनु पर्छ। बडो धैर्य र गम्भीरता पूर्वक याद गर्नु पर्ने हुन्छ। यसरी कसैले मुस्किलले नै याद गर्छन्। यसमा धेरै मेहनत छ। अच्छा! मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आफ्नो झोली ज्ञानरत्नले भरपूर गरेर दान गर्नु छ। यही धन्दामा व्यस्त रहेर फस्टक्लास ब्राह्मण बन्नु छ।
- २) कल्याणकारी बाबाका बच्चा हौ, त्यसैले सबैको कल्याण गर्नु छ। कसैको भावनालाई तोड्नु, उल्टो मत दिनु- यसरी अकल्याणको कर्तव्य कहिल्यै गर्नु हुँदैन।

वरदान:- कल्याणको वृत्ति र शुभचिन्तकको भावद्वारा विश्वकल्याणको निमित्त बन्ने, तीव्र पुरुषार्थी भव तीव्र पुरुषार्थी उसलाई भनिन्छ, जसको सबै प्रति कल्याणको वृत्ति र शुभ-चिन्तकको भाव रहन्छ। चाहे कसैले बारम्बार गिराउने कोसिस गरोस्, मनलाई डगमग गरोस्, विघ्नरूप बनोस् फेरि पनि तिम्रो उसप्रति सदा शुभचिन्तकको अडोल भाव होस्, कुराको कारणले भाव नबदलियोस्। हर परिस्थितिमा वृत्ति र भाव यथार्थ भयो भने तिम्री माथि उसको प्रभाव पर्दैन। फेरि कुनै पनि व्यर्थ कुरा देखिँदैन, समय बच्छ। यही हो विश्व कल्याणकारी अवस्था।

स्लोगन:- सन्तुष्टता जीवनको शृंगार हो, त्यसैले सन्तुष्टमणि बनेर सन्तुष्ट बन र सर्वलाई सन्तुष्ट गर।